

Cuprins

- 3 Dragostea lui Dumnezeu
- 4 Colindul românesc
- 6 Sfântul Nicodim de la Tismana
- 8 Sfântul Nicolae
- 9 Copil iubitor de lectură sunt și eu
- 10 Porunca a VI-a bisericască
- 11 Sfânta Scriptură despre ...
- 12 Ziua a treia a creației
- 14 Pantofarul
- 16 Ce înseamnă pentru tine un dar?
- 18 Părintele Ioanichie Bălan
- 19 Închinarea în biserică
- 20 Știați că? Sfecla roșie ...
- 21 De ce să citim Sfânta Scriptură?
- 22 Gustul darului
- 25 Neprețuitele daruri
- 26 Cei trei cerbi
- 27 Nevoia
- 28 Jocuri pentru minte și inimă
- 30 Rezultatele la concursuri

Dragostea lui Dumnezeu

Iisus Hristos, ca om, S-a născut în peștera din Betleem, a fost înfășat în scutece sărăcicioase și culcat într-o iesle. Pe cât de smerit și sărăcicios a fost sălașul în care Fiul lui Dumnezeu S-a născut în trup, pe atât de măreață a fost bolta cerului de deasupra peșterii din Betleem luminată de „slava lui Dumnezeu“.

„Mulțime de oaste cerească lăuda pe Dumnezeu, zicând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire“ (Luca 2, 13-14). Aceste cuvinte cântate de corul îngerilor sunt îndemnuri adresate nouă de a-L slăvi pe Dumnezeu și de a trăi în pace unii cu ceilalți, pentru ca, în acest fel, să ne facem cu adevărat fii ai lui Dumnezeu, așa cum ne-a învățat Mântuitorul pe Muntele Feriștilor (Matei 5, 9).

Să trăim în pace cu cei de lângă noi, împreună să ne bucurăm, împreună să ne întristăm; în necazuri să ne ajutăm; să ne cerem iertare și să dăm iertare unii altora. Toate acestea să le facem, cum spune Sfântul Apostol Pavel, „pe cât stă în puterea noastră“ (Romani 12, 18).

„Să iubim pe vrăjmașii noștri“ sunt cuvintele cele mai valoroase, cele mai mântuitoare pentru noi,

creștinii. Omenește este imposibil sau foarte greu, și totuși, cele ce la oameni sunt cu neputință, la Dumnezeu toate sunt cu putință, numai dacă ne lăsam în voia lui Dumnezeu. Iar a ne lăsa în voia lui Dumnezeu înseamnă a avea atâta încredere în El, ca și copilul care se aruncă de pe acoperișul casei, știind că tatăl îl va prinde în brațele sale.

Părăsind poruncile dumnezeiești, făcând păcate, și noi suntem vrăjmașii lui Dumnezeu. Și totuși, Dumnezeu care nu vrea moartea păcătoșilor, ci să se întoarcă și să fie vii, ne rabdă și așteaptă întoarcerea noastră.

Toți suntem vrăjmași unii altora. Ne facem vrăjmași și avem vrăjmași. Trebuie să iubim pentru că „Dumnezeu este iubire“ (I Ioan 4,8). Dacă avem credință, dragoste de Dumnezeu și de aproapele, dacă ne aducem aminte de cuvintele Mântuitorului din Rugăciunea domnească: „și ne iartă nouă

greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri“, dacă ne aducem aminte că suntem muritori și vom da socoteală în fața lui Dumnezeu de toate, atunci vom fi mai buni la inimă, și nu ne vom urî, și ne vom iubi, și ne vom ierta.

Dacă nu poți să-l ierți pe dușmanul tău, să te duci la el și să-i spui *iartă-mă* sau *te iert*, pentru că ești om neputincios, poți măcar să-l pomenești la rugăciune, nu pentru răzbunare, ci pentru ca Dumnezeu să-l întoarcă de la calea cea rea la calea cea bună; așa este rugăciunea noastră în biserică, pentru ca Dumnezeu să ne înmoaie inimile.

Dumnezeu ne iartă în măsura în care și noi iertăm. Mântuitorul a zis: „Ce voiți voi să vă facă oamenii, faceți și voi asemenea“. Deci, dacă vrem ca oamenii să ne ierte, trebuie ca și noi să iertăm și să iubim. Să reținem că primul pas pentru iertarea vrăjmașului este să te rogi pentru omul vrăjmaș, ca Dumnezeu să-l întoarcă de la calea cea rea la calea cea bună.

Rog pe Bunul Dumnezeu să reverse peste noi, toți, darurile cele bogate și bucuria mântuirii.

Anul Nou care urmează să-l trăim cu pace și bunăvoire între noi, oamenii!

† PIMEN

Himn

Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților